

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.540 van 20 november 2013
in de zaak A. 210.723/XIV-35.328**

In zake : Alain VERSCHELDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen Millen
 kantoor houdend te 3730 Hoeselt
 Tongersesteenweg 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1.1. De vordering, ingesteld op 12 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van Leuven Centraal van 7 november 2013 waarin aan verzoeker als tuchtsanctie 15 dagen afzondering wordt opgelegd van 9 november 2013 tot en met 23 november 2013 (inclusief glasbezoek)”, van de toekenning op 7 november 2013 ingevolge de tuchtsanctie van 5 punten aan het saldo betreffende het tussenregime waardoor zijn saldo 8 punten bedraagt en van de ordemaatregel van 9 november 2013 waarbij verzoeker zijn computer wordt ontnomen en hij vanaf 3 februari 2014 terug een aanvraag kan indienen voor een computer.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2013 om 11.15 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Kruijen, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor verzoeker, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het ogenblik van de bestreden beslissing is verzoeker gedetineerd in de gevangenis te Leuven.

3.2. Op 5 november 2013 wordt tegen verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin het volgende wordt vermeld:

“(…)

Bij het betreden van de verblijfsruimte voor een grondige controle hiervan zagen we gedetineerde Verschelde Alain in het bijzijn van gedetineerde Grenelle Hendrik samen aan de computer zitten. Verschelde heeft hierop heel snel het computerscherm uitgezet en heeft de cel verlaten voor een grondige fouille op het lichaam. Bij controle van de computer bleek deze nog met het internet verbonden te zijn door middel van een USB-internet stick aan de achterzijde van de computer. De internet browser stond nog open op de website van ECI.

De computer en de USB-internet stick zijn meegenomen door ICT voor verdere controle.

(…).”.

3.3. Op 6 november 2013 wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat een tuchtprocedure tegen hem zal worden opgestart, waartoe hij op 7 november 2013 zal worden gehoord.

3.4. Op 7 november 2013 wordt verzoeker in aanwezigheid van zijn advocaat gehoord.

3.5. Bij beslissing van 7 november 2013 van de gevangenisdirecteur wordt verzoeker de tuchtsanctie “15 dagen afzondering van 9 november 2013 tot en met 23 november 2013 om 13u00 (inclusief glasbezoek)” opgelegd. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“(…)
Tijdens een celcontrole bleek dat de PC van betrokkene aangesloten was op het internet dmv een USB-internet stick aan de achterzijde van de computer.
Betrokkene ontkent de feiten niet en stelt betrappt te zijn op heterdaad.
(…)”.

3.6. Op 7 november 2013 wordt verzoeker in kennis gesteld van de beslissing dat ingevolge de eerste bestreden beslissing 5 punten werden toegevoegd aan het saldo betreffende het tussenregime van verzoeker waardoor zijn saldo 8 punten bedraagt en wordt hij eraan herinnerd dat een saldo van 10 of meer punten een verblijf van 3 maanden in het tussenregime als gevolg heeft. Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.7. Op 9 november 2013 wordt verzoeker in kennis gesteld van een ordemaatregel. Dit is de derde bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)
Naar aanleiding van een celcontrole 05.11.2013 werd er vastgesteld dat u via uw PC internettoegang had. Deze feiten worden ook door uzelf niet ontkend. De PC werd u ontnomen.
Op 29.08.2005 werd voor u een toelating aangevraagd tot aankoop van een computer. U stelde zich toen akkoord met de voorwaarden. Er werd een gunstig advies verschaft door de directie.
Op 28.08.2005 ondertekende u de voorwaarden voorafgegaan door "gelezen en goedgekeurd". Op 08.09.2005 bekwam u een toelating. U overtrad echter de voorwaarden betreffende de aankoop en het gebruik van een computersysteem op cel.
Artikel 14 wijst op het feit dat de directie u op elk ogenblik, bij gemotiveerde beslissing de gegeven toelating kan opschorten indien de vermelde voorwaarden niet nageleefd worden.
Gezien de voorwaarden (zie ook art 8: het maken van externe verbindingen is ten strengste verboden en heeft voor gevolg dat het computersysteem wordt gedeponereerd) niet werden nageleefd, wordt de computer u ontnomen.
Een nieuwe aanvraag kan u indienen vanaf 03.02.2014.
(…)”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende

noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. Verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat hij vier ernstige middelen naar voren heeft gebracht, dat zijn contacten met de buitenwereld tot een absoluut minimum worden herleid en dat zijn reclasseringsmogelijkheden in de komende weken ernstig worden beperkt. Voorts verwijst hij naar de ernstige miskenning van verschillende wettelijke bepalingen, met name de artikelen 108, 109, 132, 133 en 143 van de Basiswet, merkt hij op dat hij gedurende 15 dagen wordt afgezonderd van zijn familie en van gedetineerden hetgeen nefast is, dat hij moet wachten tot 3 februari 2014 alvorens hij terug kan vragen om een computer op cel te hebben, niettegenstaande de schending van de artikelen 109, 132, 133 en 143 van de Basiswet en dat de thans voorliggende tuchtsanctie ook gevolgen heeft voor eventuele toekomstige tuchtprocedures alsook voor het uitwerken van een reclassering, temeer gezien tuchtrapporten een rol spelen bij het toekennen van zowel uitgangsfaciliteiten als strafuitvoeringsmodaliteiten.

Beoordeling

6.1. Verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

6.2. Wijzen op de ernst van het middel toont niet aan dat de grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is vervuld. Dit zijn twee aparte door de wetgever ingestelde voorwaarden waaraan voldaan moet worden om de schorsing te kunnen uitspreken.

6.3. De 15 dagen afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte houdt een inperking in van de bewegingsvrijheid en contactmogelijkheden van verzoeker, maar volstaat niet om aan te nemen dat het nadeel de vereiste ernst vertoont om een schorsing te rechtvaardigen. Verzoeker voert geen elementen aan waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen worden rechtgezet.

De invloed van de tuchtsanctie op de reclassering van verzoeker en eventuele toekomstige tuchtprocedures is geen nadeel dat rechtstreeks volgt uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar uit een latere, nog te nemen beslissing. Als dit nadeel gerealiseerd wordt, dan zullen andere beslissingen daarvan de oorzaak zijn. Niets belet verzoeker om aan de instantie die een beslissing moet nemen, aan te geven dat deze tuchtmaatregel onwettig is en dat hiertegen met een annulatieberoep is opgekomen voor de Raad van State.

Daargelaten de vraag of de Raad van State over de vereiste rechtsmacht beschikt om over de ordemaatregel te oordelen, dient te worden opgemerkt dat de verzoeker niet aannemelijk maakt waarom het wachten tot 3 februari 2014 alvorens te vragen om een computer op cel te hebben, een dermate ernstig nadeel vormt, dat niet kan worden gewacht op een gebeurlijk vernietigingsarrest.

6.4. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig november tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen, kamervoorzitter,
met bijstand van
Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen